

[Ninn-Hansen.]

parti dog ellers ikke plejer at mangle respektfuld hensyntagen til organisationernes standpunkt. Det kan også forundre, at en regering, der i sin midte, næsten i spidsen, tæller en minister, der ofte har påberåbt sig sin stilling som læge og sin interesse for sundhedsvæsenet, direkte ønsker at komme i så klart modsætningsforhold til lægerne, men den højtærede minister uden portefølje er måske ikke blevet spurgt i denne sag.

Vi kan muligvis ikke fra regeringens side forvente nogen som helst interesse for lægernes stilling. Det ærede medlem hr. Mørk syntes ikke, at 2 000 læger skulle bestemmes, hvilken lov vi skal have. Det er der heller ingen der siger, men man kunne dog høre på, hvad de sagde. Det, vi forventer, er dog, at regeringen tager hensyn til den befolkning, der skal bære tabet, hvis overenskomsterne med lægerne umuliggøres gennem socialministerens lovgivningsvirksomhed. Eller har socialministeren tænkt, at folketingsudvalget blot skal ekspedere hans forslag uden at tage hensyn til konsekvenserne? Disse konsekvenser kan ikke bagatelliseres, og regeringsflertallet har heller ingen ret til at lade, som om man ikke har noget kendskab til lægestandens modstand mod lovforslaget og dens udtalelser om dets virkninger på overenskomsterne.

Allerede af lægernes første henvendelse til folketingsudvalget den 25. januar i år fremgik, at lægerne var ængstelige for den strukturændring, der er tale om, og ængstelige for, hvorledes det skulle gå med de fremtidige overenskomster. Lægerne har officielt givet en række advarsler. Det fremgår af en række artikler i lægernes officielle tidsskrift, Ugeskrift for Læger, og jeg vil gerne have lejlighed til at citere nogle af disse artikler. I en artikel den 7. april 1960 står der i en officiel meddelelse fra landsudvalget:

„Uanset opsigelsen og det konkrete forslags eventuelle indbringelse for sygekassevoldgiftsrådet er parterne enige om at fortsætte forhandlingerne, således at man kan være parat med udkast til nye overenskomster, når en ny lov om offentlig sygeforsikring foreligger, hvis denne nye lov i det hele taget vil gøre det muligt for lægerne i de nævnte overens-

komstområder at indgå overenskomster med sygekasserne.“

I Ugeskrift for Læger den 14. april hedder det i en ledende artikel om provinslægernes overenskomstsituation:

„Flere af centraludvalgene har taget en meget skarp stilling til ABC-planen i det ny lovforslag og afmødeser uoverstigelige hindringer for afslutning af overenskomster med de statsanerkendte sygekasser, hvis lovforslaget går uændret igennem.“

I nummeret for den 28. april skriver læge Aa. Gullestrup en artikel, hvori det hedder:

„Man skal ikke vente, de danske læger vil følge sygekasserne på deres veje i dag. Tværtimod. Det kan ikke ventes, at lægerne frivilligt vil indgå overenskomster under en lov, der er principielt udformet som „det af socialministeren stillede lovforslag“.“

Den 5. maj siges det i en henvendelse fra landsudvalget:

„På landsudvalgets møde den 24. april 1960 var der enstemmig tilslutning til den linje, der hidtil er fulgt af landsudvalgets forhandlingsudvalg, og som fremgår af meddelelsen fra landsudvalget i Ugeskrift for Læger af 7. april, samt til de synspunkter, der er fremført i den lederartikel, der fandtes i Ugeskrift for Læger af 14. april, og som uddybedes nærmere i dr. Aa. Gullestrups artikel i Ugeskrift for Læger af 28. april.“

Vi har i udvalget modtaget henvendelser, hvori vi har fået meddelelse om, hvad lægerne i hele ømrådet har vedtaget på et møde i Slagelse den 8. maj d. å., hvor de bruger udtrykket, at en vedtagelse af dette lovforslag

„vil få så uheldige virkninger for sygeforsorgen, at afslutning af overenskomst mellem læger og sygekasser umuliggøres“.

På forespørgsel har jeg fået oplyst, at man på et møde i Jylland den 17. januar har vedtaget en udtalelse af ganske tilsvarende indhold, hvori det nævnes, at forslag til lov om offentlig sygeforsikring vil medføre uoverstigelige hindringer for afslutning af sygekasseoverenskomsterne.

Når man ser den udtalelse, som den fungerende formand for Almindelig dansk Lægeforening, læge Johs. Andersen, Ring-